

[Lenger]

on også ganske kort inde i debatten, da vi diskuterede indenrigsministerens redegørelse den 10. april 1985, og ved den lejlighed gav jeg ganske kort udtryk for, hvilken holdning VS har. Vi er skeptiske over for den stadige nedsættelse af kommissioner og udvalg til at undersøge snart det ene, snart det andet, for vi har set en række eksempler på meget uheldig anvendelse af den slags kommissioner og udvalg, f.eks. i forbindelse med arvelovgivningen og i forbindelse med kriminalpolitikken, hvor de er blevet brugt som begrundelse for, at folketinget kan undlade at tage stilling til nogle ellers helt påtrængende problemer.

Det afgørende for VS i forbindelse med dette socialdemokratiske forslag er derfor, om en vedtagelse af det betyder en udsættelse af stillingtagen til en række af de meget påtrængende problemer på hele det medicinsk-teknologiske område.

Selv om de initiativer, som indenrigsministeren har bebudet, er noget begrænsede i forhold til hele problemstillingen, har hun dog bebudet initiativer til efteråret, og dem vil vi ikke udelukke os fra eventuelt at stemme for – med den begrundelse, at der sidder en kommission.

I den forbindelse vil jeg heller ikke lægge skjul på, at vi deler den skepsis, som et par af de borgerlige ordførere har fremført med hensyn til, at en kommission kan bruges som en syltekrukke. En kommission behøver ikke nødvendigvis at blive brugt som en syltekrukke, og derfor vil vi ikke afvise forslaget, men den *kan* blive brugt som en syltekrukke, og det er der masser af eksempler på.

Første gang spørgsmålet om medicinsk teknologi var til en større debat her i folketingssalen, skete det på foranledning af, at VS havde stillet forslag om stop for udvidelse af anvendelsesområdet med en deadline fra 1. januar 1982. Når vi netop har haft det udgangspunkt for hele debatten, er det klart, at vi ikke vil kunne stemme for, at der nedsættes en kommission, hvis der er nogen som helst risiko for, at kommissionen kan blive en syltekrukke, og at udviklingen bare fortsætter med politikerne halsende bagefter. Dette spørgsmål er meget centralt for os, og derfor vil jeg meget gerne høre socialdemokratiets holdning til problemet.

Vores holdning til placeringen af en eventuel kommission eller et råd udspringer af vores skepsis over for faglige eksperter i for-

bindelse med diskussionen om anvendelsesområdet for medicinsk teknologi. Vi mener ganske enkelt ikke, at det, at man er faglig ekspert, i sig selv indebærer, at man også besidder ekspertise til at træffe beslutninger om anvendelsesområdet og om de etiske aspekter, der ligger i anvendelsesområdet. Tværtimod mener vi, at kommissionens eller rådets opgaver skal ligge på et plan, hvor en dybtgående faglig indsigt skal være helt nødvendig, og derfor vil vi begrænse antallet af faglige eksperter til det mindst mulige, helst helt ned til nul.

Vi ser også helst kommissionen eller rådet placeret i direkte tilknytning til folketinget eller i hvert fald til den politisk ansvarlige indenrigsminister som en helt selvstændig konstruktion i forvaltningen.

Vi er meget positive over for det socialdemokratiske forslag. Men før vi tager stilling til, om vi også ligefrem skal stemme for det, vil vi gerne have svar på det centrale spørgsmål, jeg har nævnt her, og vi vil også gerne være med til sammen med forslagsstillerne og andre at diskutere forslaget igennem; det kan godt være, at der er behov for småændringer på nogle enkelte yderligere områder.

Til slut vil jeg sige, at det afgørende, hvad enten det hedder et udvalg eller et råd eller en kommission eller en forsamling, er, at der er tale om nogle mennesker, som har til opgave at skabe åbenhed, at skabe debat, og at forsamlingen skal være forud for den udvikling, der foregår. Det har jo været kendetegnende for hele udviklingen inden for det medicinsk-teknologiske område i de seneste år, at udviklingen bare er sket, hvorefter politikerne er kommet halsende bagefter med de besværligheder, som dette indebærer, nemlig at en udvikling, når den én gang er sat i gang, er meget vanskelig at standse og meget vanskelig at give en anden retning end den, den én gang har fået. Det socialdemokratiske forslag rummer en risiko for, at den uheldige udvikling fortsætter, altså at politikerne kommer til at halse endnu mere bagefter, men hvis det kan undgås på en eller anden måde, vil vi meget gerne støtte dette lovforslag.

Helle Degn (S):

På forslagsstillerens vegne vil jeg gerne takke for de bemærkninger, som de forskelli-